

Mazarrón.

Mazarrón és una finestra oberta al Mediterrani en el sud-est espanyol. El descens per la seua costa ens conduïx a un dels mars marginals més grans del planeta, amb quasi 2.500 milions de quilòmetres quadrats.

Des dels començaments de la història, esta gegantina massa d'aigua ha servit per a unir pobles i cultures.

Però un passeig cap al sublitoral de la plataforma continental descobrix un món de riquesa insòlita.

El caràcter oligotròfic de l'aigua la manté transparent i permet que el sol penetre amb força. L'energia solar, una bona oxigenació de les aigües i l'absència de contaminació, contribuïxen al creixement de les praderies de Posidonia oceànica. Esta biocenosi s'instal·la, principalment, sobre fons d'arena i pot aconseguir ací més de quaranta metres de profunditat.

Les praderies de posidonia exercixen un paper determinant en els ecosistemes costaners per la seua elevada producció primària i la gran extensió que ocupen. Gràcies als seus rizomes, contribuïxen a estabilitzar els fons blans infralitorals, i al mateix temps, produïxen un important efecte amortidor de l'onatge. A més, les praderies constituïxen una comunitat molt complexa i estructurada que proporciona un hàbitat apropiat per a multitud d'espècies, moltes d'elles de gran valor comercial. Una praderia sana és un indicador d'un mar sa.

Abraçant els fons arenosos, les prolongacions submarines de cap COPE i cap Tinyós aconseguixen la major bellesa paisatgística. Els perfils abruptes de la seua topografia es combinen amb les suggeridores formes i colors de les espècies que els poblen.

En les zones menys profundes i millor il·luminades, prosperen les comunitats fotòfiles, dominades per les algues. Els talussos rocosos es precipiten per parets verticals i extraploms, formant clavilles i coves, on la llum arriba amb dificultat. En este paisatge diferent predominen les comunitats amants de la penombra: invertebrats de múltiples formes i peixos adaptats a la foscor.

Més enllà dels fons, en les aigües lliures, els grans components del plàncton recorren la costa, arrossegats pels corrents marins.

I ací també, les espècies pelàgiques de pas, i les que tenen el seu hàbitat permanent, establixen les seues pautes per a la supervivència; unes vegades com predadors i altres com a preses. Moltes d'estes espècies amb interès comercial són el suport de les pesqueries tradicionals i fan que l'ésser humà forme part de la complexa cadena alimentària del mar.

El Mediterrani és un bell i fràgil entramat de relacions que han de mantindre's en permanent equilibri, i la costa de Mazarrón és una finestra per on observar-les.